

Namn: *Linde, Alfred Teodor* Grad: .....

Bostad: *Närntbacken Bot 27* Socken: *Trångsjö*

Född: *1881 28/5* Tjänstgjort vid: ..... reg:te ..... komp. med n:r .....

Kom i tjänst: *16/2 1899* Erhöll avsked: *1/6 1955* Tjänsteår: *55 5/2*

I tjänsten ådragen skada: .....

Erhöll svärdsmedalj ~~medalj~~ pension *enl. FEF, Kanslibesvärn 3/1 1956*
dm 9859:36

Underhåll åtnjutes från: *1/6 1955* Underhållsbrevets dag: *3/1 1956*

Underhållsbelopp			
ent. underhållsbrev		efter uppflyttning den 1 19	
Pension	Korprals ell. vicekorprals tillägg	Pension	Korprals ell. vicekorprals tillägg

Anteckningar:
Polisen 5771/ab &

Kontrakt

emellan rotchällarne för roten N:o 218 ~~äldre~~ Tholtorp vid ~~Vingåkers~~⁰
kompani af N:o 10 Kongl. Södermanlands regemente och ~~drängen~~ ~~Alfred~~
~~Theodor Pettersson~~, om han till soldat för samma rote antages:

1:0. I handpenning betalar roten genast efter antagandet ~~tjugofem~~ /25/ kronor.

2:0. I lega lemnar roten ~~Elthundem~~ /100/ kronor hvilka till soldaten utbetalas med

~~Sjuttiofem~~ /75/ kronor vid antagandet, af hvilket
belopp ~~femtio~~ /50/ kronor genom kompani chefens för-
sorg i sparbank, för soldatens räkning, insätts,
~~och~~ ~~att~~ ~~resten~~ ~~tjugofem~~ /25/ kronor, ~~di~~ ~~han~~ ~~skil-~~

3:0. Soldattorpets, med all af ålder därtill hörande jord, öfverlemnas till soldaten att tillträda å tid som af för-
fattningarne bestämmes.

4:0. ~~I hemköll lemnar roten årligen före Toms dag i fullkomligt ren och strid säd~~
~~spannde bestående af~~
~~samt till utfodring af soldatens kreatur~~

5:0. I vedbrand lemnar roten årligen ~~fjupa~~ /4/ ~~o. k.~~ ~~storfammar~~ ~~vid~~
~~= 15072 Mkms~~

stubbbar och ris efter utsyning, samt till underhåll af de vid soldattorpets varande gårdsgårdar gårdsfång efter
behof, varande soldaten skyldig att själv upphugga det utsynade, ~~till hvilket hemföring roten lemnar drögars~~
All utsyning lemnas för det kommande året, ~~före den 14 Mars~~

6:0. Soldaten erhåller å rotens mark i närheten af soldattorpets bete årligen för ~~sin egna lida~~,
~~för med lemnar~~ ~~tan~~.

7:0. ~~hvarnobjutor med enhet lemnas årligen af roten efter tillägelse om så befäddas~~

8:0. Årliga lönen lemnas enligt författningarne, men inberäknas i rotens här nedan åtagna sparbanksinsättning

9:0. ~~dragare med redskap till torpets skötsel lemnas af roten~~ ~~men~~ ~~di~~ ~~soldaten~~ ~~är~~ ~~kom-~~
~~ar kom~~
menderad skall torpet ordentligt skötas genom rotens försorg, utan omkostnad för soldaten.

10:0. Roten afsäger sig rättighet att af soldaten fordrå ersättning för mötespasserolansen, om den skulle komma
att framdeles utgå.

11:0. Roten förbinder sig att hvarje år före den 1 Februari, så länge soldaten tjänar, till kompani chefen öfverlemlna
~~fem~~ /5/ kronor, för att i soldatens sparbanksbok insättas och få dessa medel ej af soldaten före
afskedel uttagas.

120. Skulle soldaten till tjänstgjord eller på annat sätt som eget förhållande ur regementets rullor afföras, förbehåller sig roten, att af soldaten utkräva ersättning för utbetald lön, beräknad för den tid, som brister i uppnådde 25 tjänstår, äfvensom återfå de af roten i sparbanken insatte medel

132. Ersättning för torpets skatt, grannskyttsen och skogsproduktens hemförsöring erlägger roten en lön den 1. Decembertidpunkten /25/ Kronor. Denna Thaltid den 30 November 1899

Emil Carlsson
(af Jernstaden)

G. Jönsson Gustaf Stenberg
And. Andersson
(af Jernstaden)

Med förestående kontrakt förklarar jag mig till alla delar nöjd och förbinder mig, att på deruti föreskrifna vilkor tjena som soldat för ofvannämnde rote och medgifver jag, att min kompanichef af mina löne medel ärligen insätter af lösen för kronotunnen Fjorton (14) kronor i postsparbanken, allt i öfverensstämmelse med Kongl. Kungörelsen af den 9 November 1871 och erkänner jag mig, vid uppvisandet för kompanichefen, hafva blifvit underrättad om vilkoren för underhållet af de s. k. småpersedlarne och sättet för kronotunnelösens utbekommande.

Som i van

Alfred Svedin Petersson

På en gång närvarande vittnen:

Jon Odehik
M. M. Melin

Förstående kontors godkännes. Den den 16 Ma. 1899.

J. A. Mattson
J. A. Mattson

Vingåkers kompani

Nedre Slättbacken 217, 218 (inbill Skrängsjö)

Soldat Alfred Linde * Teodor

Född 1881 (?) i Smedstorp

Faderns yrke

Alfred Linde lämnade hemmet vid 12 års ålder

Lysesättningar?

Tog värning vid Svmb. reg. som miltonäring

Dagsförlöjnen uppgick till 10 öre men höjdes sedan till 20 öre.

Fick 1903 soldatströket i Slättbacken och skulle då leva på den arvskatt som detta gav.

Huvudrote var Lilla Toltrö och utrotar Mogetorp, Krokäng och Askeboda

Lilla Toltrö hörde till Beckerstov

En gång om året var det regementsmöte. Första sidan (fram till 1921) i Melmsjöping. Kompaniet samlades till Kållingsholm varifrån man åkte till Flon. Övernattning på Salsta löge. På morgonen uppställning på Salsta gård och förtäring till Melmsjöping.

Torpbesiktning årligen. Inte alltid särskilt program. I regel bara prat vid kaffebordet. Sista torpbesiktninge. överställdes av kapten Cowan-Nyberg.

Under regementsmötet sköttes torpet av kottkillerna - som regel mycket illa!

Linde bor nu på Östra Vingåkers äldredoms hem.

Telefon 0150/20030. Linde har egen tfn 0150/20167

Indelte soldaten Alfred Theodor Linde

Utnämndes till furir i regementet.

Besöktes 22/11 1967 av major F.Follin och rustmästare Wahlberg.

Besöket bandades och huvudinnehållet av detta band nedtecknas härmed.

När föddes Linde?

Åttioett! 28/5. Har alltså fyllt 86 år i år.

Hemorten hette Släntbacken. Föräldrahem Smedstorp där L. föddes.

Ligger i Ö.Vingåkers socken.

Faderns namn Per Adolf Larsson, modern Anna Albertina. Modern var född 1848 och född på soldattorpet Släntbacken där hennes far var soldat. Lindes far var jordbrukare. Hade ett ställe på 40-50 tunnland. Smedstorp. Lindes första anställning var som dräng på Lilla Toltp, hos rotehallaren.

Lindes far dog då Linde var 10 år.

På Smedstorp växer nu bara björkskog.

Linde gick i Toltpors skola, i 4 år folkskola och två år småskola.

Vid 18 års ålder tog Linde anställning som knekt, mönstrade först i Katrineholm och blev där antagen, sedan for man till Flen till läkarundersökning o.d. och där var även kapten med. Han hette Olrich.

Var chef för Vingåkers komp. Linde fick nr 218. Kontraktet skrevs på i november 1899 och i maj 1900 började utbildningen i Malmköping.

Nya rekryter var 34 stycken vid detta tillfälle. Chef för denna utbildning var kapten Smith. Utbildningstiden var 100 dagar. En del skjutning blev det, och denna utbildningsgrupp var de första som fick använda det nya mausergeväret. "En hundra skott fick vi säkert".

Beväringen kom in samtidigt, men de gjorde bara 68 dagar.

Uniformerna fick tagas med hem, det var strumpor, kalsonger och linnekläder och sen uniformen. "När vi kom in till regementet hade vi två uniformer". Den andra munderingen hade rotebonden i rotekistan och den togs fram till mötena. "Kläderna togs med hem till torpet efter mötet och sedan kom en korpral och sydde ihop dom, kalsongerna, ylletröjan och sånt och satte stämpel på. Det där fick vi inte ha på oss när vi var hemma inte" Korpralen hette Anell. Från Vingåker. Var distinktionskorpral. Anledningen till att Linde tog anställning var att han var "ung och dum". "Jag hade aldrig blivit soldat och jag vetat hur livet hade varit. Jag ångrade mej flera gånger. Men sen gick det undan för undan." Den gamla knekten hade tjänat ut och bonden på Toltp vidtalade Linde att taga anställning. Den gamla fick en undantagsstuga i närheten av soldattorpet. Linde arrenderade ut sitt torp i två år innan han tog det i besittning. Ingick äktenskap 1902. Hustrun kom från Skedevi socken. Fick tillsammans 4 barn.

Vid kontraktsskrivningen fick Linde 100:- av vilka 50:- sattes in på bank där de skulle sitta till avproberingen. Rotekistan är troligen försvunnen.

Lön 40 öre om dagen. Under mötet. Gemensam matlagning men dålig mat. Sill och potatis om morgnarna sluring om middagarna och på kvällarna var det gröt. Likadant hela veckan utom på torsdagarna då det blev ärter och fläsk, "Det var kalas det!" Kompanichefen bodde i Nyköping. Grannen till Linde var soldat och hette Libeck. Han hade 217 till nummer. Linde hette Pettersson före anställningen. Rotebonden tyckte att det skulle vara ett namn som började på "L" för att gården hette Lilla Toltp med "L" i början. Stamrotehallarna var två stycken och dessa skulle svara för torpet då soldaten var borta. Men det gjorde de dåligt. Linde hade egen dragare på torpet, och för detta fick han av rotebönderna 25:- kr om året. Torpet var på omkring 7 tunnland och gav inte fullt arbete. Linde gick på skogen och kärde vid sidan om.

Som regel på allmänningen. Hade 3 kor, dragaren och ett par svin. Och höns.

1901 var Linde andra års rekryt och gjorde förberedande korpralskola. Denna skola var på 3 månader. På Oskars Fredriksborg.

Vid mötena samlades man i Katrieholm och åkte därifrån tåg till Flen. Där förlades man vid ett ställe som hette Sahlsta över natten och därefter gå till Malmköping. Dåligt med nykterheten, "hotellet låg för nära där". Vid Malmköping mötte ibland musik. Uppställning för regementschefen på Heden. Kläder och sängutrustning utdelades och halmstoppning igångsattes. Dagsprogram exercis, skjutning och mycket fälttjänst. Den blå uniformen blev ganska varm "och när det sas två knappar och hyskan opp då var det roligt". Det sjöngsmycket under övningarna och då främst "Halta Lottas krog". Seden att soldaterna skulle samlas på kyrkbacken vid gudstjänsten på söndagarna hade upphört före Lindes tid som soldat.

Vid mönstringen var läkare med och den mönstrade fick mätas och vägas och springa på golvet. Även rotebonden varvmed. För Lilla Toltporp soldattorp svarade 5 rotebönder av vilka 3 var utrotar. Det var Stenberg i Broddetorp(?), Per Persson i Askeboda och Anders Andersson i Krokäng. Sen var Karl Jonsson och Gustaf Jonsson som var bröder och stamrotehållare. Stugan i Släntbacken byggdes 1897.

Vid mötena erhöles kniv, gaffel, sked och mugg. Dessutom blecktallrik, som sedermera togs bort. Disk svarade var och en för sitt "det var te å gno dom i sanden". Uniformen ärvdes av företrädaren och passformen var därefter. Lindes var alldeles för stor, men den fick lov att sitta på. Vid inryckningen. Fick därefter byta till andra kläder ur förrådet. Man hade linnekläder, andre mundering och tredjemundering.

Till hemstationen skjutsade rotebonden. Lite längre fram åkte man tåg till Sparreholm och låg där under natten. På morgonen mötte frukost från Malmköping. Då banan blev färdig fick man åka tåg ända fram till Malmköping. Då kläderna blev slitna fick soldaterna anmäla detta till kompanichefen som bestämde om byte skulle ske.

Någon bestraffning i egentlig mening drabbade inte Linde. "Jag minns en gång, vi hade gymnastik och ränselarna skulle vara på ryggen allttjämt. Då fick vi gå balansgång i traversen, det var utanföre. Vi hade geväret må att gå balansgång må, å sen hoppa ja ner å stötte kolven för hårt mot golvet för ja va så öm under fötterna så då va ett stort älande. Å då fick ja te straff att ja skulle springa ikring den ena kasern därnere. Å ja va så törstiger å då stanna ja å drack ve knuten, så ja va riktigt gla att ja feck de där straffe". Straffexercis förekom ganska ofta. "Jag minns två av mina kamrater, di feck gå i kompanigatan med full packning den ena 8 dagar den andra 4 dagar under fritiden". "Det var en liten som hette Lanz, han fick fara illa riktigt Di slarva och söp sej lite fulla." Reveljen gick klockan sex. Så blev det sill och potatis och en kopp kaffe varefter exercisen vidtog. Nästa mål blev vid tolvtiden - middagsmålet. Så fortsatte övningarna till fem då det blev kvällsmål.

Simundervisning i Hosjön ingick i utbildningen. Man satte snaror om ryggen på de icke simkunniga så de ej skulle drunkna. Linde kunde simma hjälpligt vid inryckningen.

Beträffande putsen på uniformerna så var det väsentligt att knapparna var ordentligt blanka. För det ändamålet hade man en putssticka, en träbit med ett spår i där man trädde på knappen. Sen putsade man med trippel, och gned tills knappen blev ordentligt blank. Stickan hindrade trippeln att smutsa ner uniformen. Putsutrustningen fick var och en själv hålla sig med.

Order som skulle verkställas kom genom posten till den som enligt turordningen skulle börja buda och sedan gick det i nummerordning. Satt det sedan en fjäder i försändelsen skulle den gå natt och dag. Då var det ilbud. Någon sådan försändelse gick inte under Lindes tid. Ibland var det långa vägar att gå med ordrer.

År 1905 - unionsupplösningen med Norge. "Jag kommer ihåg att vi fick pinas allihopa då. Vi hade fältmarscher varenda da. I de värsta marker. Di sämsta väga hitta di på. Vi fick första frukost å sen lite smörgås mä oss å så kom vi inte hem förrän kvälln. Vi var kvar hemma hela tiden. Men då va sjukt. En da visste di inte mycke, då låg vi stilla hela dan. Då va under regementsmöte å ~~fx~~ vi fick ligga över några dagar över tiden."

Någon handräckning under hemmaperioderna förekom inte.

Ej heller förekom det att Linde fick deltaga i bestraffning av andra. Vanligaste bestraffningsformen var arrest och straffexercis. Mörk arrest förekom även men det togs bort senare då ögonen for illa. Tidpunkten för inställelse till möte kom som order och då var det bara att packa sig därefter. Ibland var det väl lite trögt, men det fick gå. Någon speciell "träning" före inryckningen förekom inte. "Man va nog bra tränad ändå genom arbete i skogen".

När blev då Linde korpral? "Jaa då gav dom mej utan någe vidare sedan jag kom till Strängnäs. Vi fick tjänstgöra som dagkorpraler där å då fick vi ett märke så bevärningen skulle känna igen dagkorpralen. Ja hade ju inte något skägg å ungdomlig och kvick så di kunde knappast tro att det va en gammal knekt".

Vid inryckningen gjorde Linde sällskap med kamraten på nr 217. Båda var hästågare så man turades om med skjutsen och någon hemifrån fick skjutsa in till Strängsjö station. Likaså hämtade skjutsen i Strängsjö vid utryckningen. Under hemmarscherna var det rätt mycket festande. Det köptes "hel-litrar" för kr 1,65. I stort sett var man sams inom och mellan socknarna. På Heden kunde det ibland vara lite spänt mellan kompanierna och då speciellt på kvällarna i lägerhyddorna. Men så sattes det upp mellanväggar där och då blev det bättre. "Men då kunde gå hett till - gå våger!"

In- och utryckningarna besågs inte av några större folkmassor utmed vägarna. Mer folk var det i anslutning till Heden.

Under del av tjänstetiden låg man i tält. Det var oeldade fyr-manstält. Vid uppställningarna hade varje kompani sin bestämda plats. Varje morgon var det morgonbön under kompanichefens ledning. På söndagarna höll regementspastorn gudstjänst för hela regementet på slätten. I anslutning till förläggningen fanns det marketenteri där det försålades kaffe, öl och bröd. Ölet kostade 7 öre halvan. Kaffe med bröd kostade 10 öre. På ett annat ställe i Malmköping kunde man köpa en limpa och en mugg mjölk för 15 öre. Det förekom tillfälliga försäljare med krams och klockor. Några av soldaterna blev nog lurade. Linde köpte aldrig någonting.

Så mycket idrott förekom inte. Däremot dragkamp.

Ej heller förekom kamratförtryck.

En för nutida människor lustig och märklig tingens ordning var, att man åt två och två ur samma skål!

Tidigare, sades det, ~~skjuts~~ sköts salut av soldaten då han nalkades hemmet. Detta förekom inte under Lindes tid. Detta därför att sedan de nya mausergevären kom in i bilden var man så rädd om dem att de inte fick tagas med hem. Vapnen fick lämnas in till förrådet före utryckningen. Inte ens fick de användas på övningar då det var dimma, "då skulle di putsas bara".

Av storövningar var Linde med på Vingåkersmanövern, som räckte i åtta dagar. Då började fälttjänsten vid förrådet i Malmköping och så gick man till Vingåker. Det var tre bataljoner. En gick först och två efter. Man slog mot varann.

Några 'arbetskommenderingar' förekom inte under Lindes tid.

För Lindes del var det heller inte några extra kommenderingar under andra världskriget.

Mötena var i stort sett lika med exercis och fältövningar. För Lindes del höll detta på fram till 1917-18. Därefter blev det dagkorpralsjobb på olika kompanier. Lönen blev bättre med tiden. I Strängnäs blev det 300:- i månaden plus ersättning för skoslitage. Soldaterna fick själva hålla sig med skor. På torpet var det inget problem under mötestiden. Förhållandet mellan Linde och rotehallarna var gott. Så var det emellertid inte på alla ställen. Linde kom ihåg att Sahlberg på Fogdö ofta var osams med rotebönderna

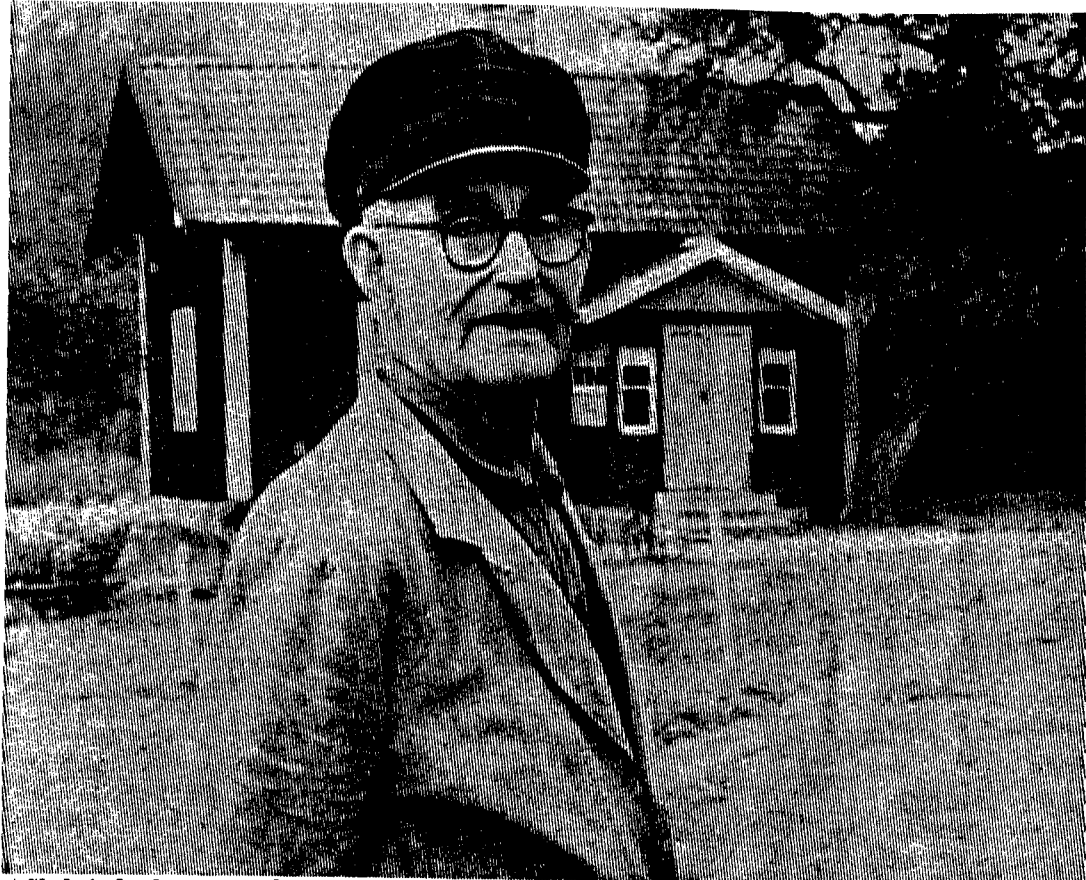
Slarva kunde dom visserligen ibland. Linde kommer ihåg en gång då rotebönderna skulle ta upp potatisen åt honom. Linde hittade mer än hälften kvar i landet efter dom.

Några besök i andra torp förekom ytterligt sällan. Någon gång hälsade Linde på hemma hos soldat Söderström i Björkvik. Det var "en rolig kurre". Soldattorpen var rätt olika i storlek.

Linde tillhörde fjärde korpralskapet.

Första regementschefen hette Bremer. Efter honom kom Arbin. Dom sågs inte så ofta. Något kungabesök förekom inte i Malmköping. Däremot i Strängnäs 1923. Då var Linde med i fanpluton. Där var bara indelta, 15 st.

Skäl f. knekten Alfred Linde få köpa marken till sitt torp. Regeringen kan kanske ge besked.

Knekten Alfred, 84 år har skrivit "till kungs"

Idylliskt inbäddat i den norra Kolmården ligger soldattorpet Nedre Släntbacken, som sedan 62 år tillbaka bebos av f. knekten Alfred Linde, med största sannolikhet den äldste knekten i landet. Redan år 1899 skrevs han in vid Kungliga Södermanlands regemente och var knuten till detta tills så sent som 1954, d. v. s. i hela 65 år. Lindes avsikter för närvarande är att köpa marken, som tillhör detta torp då han tidigare köpt byggnaderna. Problemet är att ingen tycks känna till vem som äger marken. Därför har han skrivit till "kungs" och avvaktar nu att regeringen skall behandla fallet.

Alfred Linde är född i Smeds-torp, bara 3 km från det torp han nu ämnar köpa. Hans fader dog när han bara var 10 år. Vid 12 års ålder gav han sig iväg hemifrån och har sedan dess stått på egna ben. Tills han blev 19 år och tog värvning var han dräng.

— Tokig som jag var på den tiden skrev jag sedan kontrakt som soldat, berättar Linde.

— Dagsförtjänsten uppgick då till 10 öre, d. v. s. var 10:e dag fick man 1 krona att festa på.

Förtjänsten höjdes senare till 20 öre om dagen.

— 1903 fick jag som soldat ta hand om Nedre Släntbacken och leva på den avkastning torpet gav.

— En gång om året åkte jag till Malmköping och senare Strängnäs för att inställa mig till ett månads långt regementsmöte. I Malmköping blev det Strängnäs tjänstgjorde jag som dagkorpral.

— Under dessa regementsmöten sköttes torpet av rotehällarna, något som de gjorde mycket illa!

Får Linde köpa marken tänker han stanna på torpet så länge han orkar. Han skall snart få telefon indragen, något som han är mycket glad över. Två gånger har han råkat ut för gallstens-

besvär. Den ena gången så illa att han måste formligen krypa till närmsta granne.

Men hjärtat är starkt framhåller den gamle soldaten, inte

utan viss stolthet i rösten. Stolt heten är berättigad då man tänker på att han faktiskt är 84 år. En sak som man lätt glömmer när man ser honom hugga ved och gräva i potatislandet.

Nr 218 Linde vid Vingåkers kompani

Av major Carl-Fredrik Follin

Indelningsverket — ett system som upphörde 1901, men ännu finns det ett tiotal gamla indelta soldater i livet, som en gång gjort tjänst vid Sörmlänningarna. De sista som gjorde tjänst vid regementet var Hann och Sahlberg. 1961 gjorde de sin sista tjänstgöringsmånad, nu är båda borta.

Furir nr 218 vid Vingåkers kompani Alfred Teodor Linde är den siste indelte soldaten vid regementet, som bott kvar och brukat sitt soldattorp.

Vid ett besök i slutet av november 1967, som rustmästare Evert Wahlberg och nedskrivaren av dessa rader, gjorde för att intervju Linde och "uppteckna" på band en gammal knekts minnen, så var Linde kry och rask med undantag av att synen var starkt nedsatt.

Linde kunde följa med ut till soldattorpet Nedre Släntbacken vid Strångsjö, som han fortfarande har besittningsrätten över. Här ute manade Linde livfullt fram minnesbilder från 1899, då han som 18-åring hade följt med sin husbonde till mönstringen i Flen och sedan skrivit på "livstidskontraktet" på 25 år som soldat nr 218 vid Vingåkers kompani med soldatnamnet LINDE. Han hade tidigare hetat Larsson, men det passade icke riktigt bra, nu när han var en kronans karl, då skulle han ha ett soldatnamn och det bestämdes bara att Ditt namn hädanefter är Linde. Efter några år, då den uttjänade soldaten flyttade från soldattorpet tillträdde Linde detta och brukade det i över 60 år, innan han på grund av alltmer försvagad syn inte kunde

klara sig själv och fick sitt hem på Östra Vingåkers ålderdomshem.

En månad om året var tjänstgöringsskyldigheten. Då samlades Vingåkers kompani vid Katrineholm och sedan gick man till Malma hed. Längre fram fick vi åka tåg till det årliga regementsmötet. Fram till 1921 fullgjorde Linde det årliga mötet i Malmköping, men sedan fick han rycka in till regementets nya förlägningsplats i Strängnäs, där han årligen tjänstgjorde t o m 1954. Jag minns berättar Linde, att den avlöning vi fick under mötet var bara 10 öre per dag under de första åren och man kände sig nästan förmögen, då dagavlöningen höjdes till 20 öre per dag. Ja, så hade jag förstått mitt torp, där jag kunde hålla ett par kor och även en häst, så fick jag av roten 650 kilo spannmål och 850 kilo godt välbärgadt hö till kreaturen. Sedan kunde jag tjäna extra genom att göra dagsverken främst hos bönderna i roten.

Några uttryck och bestämmelser från indelningsverkets dagar:

Rote. Äldre militär rekryteringsenhet, härrörande ursprungligen från utskrivningssystemet, då den manbara befolkningen indelades i rotar om vanligen 10 el 20 man, varav 1 uttogs till krigstjänst. Vid utskrivning "efter gårdatal", som vissa tider förekom i st f utskrivning "efter mantal", betecknade rote ett antal gårdar, som tillsammans uppsatte en soldat. I sistnämnda bemärkelse övergick rote till indelningsverket. Rote

utgjorde där vanligen 2 hela hemman. Inom områden med mindre hemmansdelar utgjordes rote av flera sådana. Varje rote hade ett nummer och ett namn, vilka buros av rotens soldat.

Roten svarade för ny soldats insättande vid vakans samt för hans underhåll i fred, varvid rote-hemmannen bidrogo proportionellt efter sin storlek.

Rotehållare, bonden på den största gården i en rote, kallades även rotebonde.

Rotekista, den ursprungliga förordningen om rotékista löd: "Var rote skall förskaffa en tät kista, varuti soldatens hela mundering kan förvaras, görandes under kistan en halv alns fötter ifrån golvet, på det råttor icke må kunna skära hål på botten av kistan. Skolandes roten sedan vara skyldig var månad uttaga munderingen och den visitera, samt när vackert och torrt väder är den utvädra på det munderingen därigenom för mal må kunna förvaras. Kistan må sättas uti sådant rum, som är säkert för dropp. I vidriga fall kommer roten själv att få ersätta skadan".

Kgl Maj:ts krav på den indelte soldaten:

"Fullkomliga till växt och hurtighet. Friska och sunda, jämväl utan hemliga sjukdomar och bräckligheter. Ofelbart äga karlavuxna lemmar, lynne och anseende, samt vara raka, friska och rätbenade, jämväl hava hår och åtminstone ämne till skäggväxt."

Kaffet smakar bra i det egna tjället. Här ses nr 218 Linde vid köksbordet under vårt besök hemma hos honom.

Nr 218 Alfred Teodor Linde utanför sitt soldattorp Nedre Slättbacken, som är beläget vid Strängsjö.

Ur Ny illustrerad tidning 1887 är följande artikel om indelte Korpralen Ledin hämtad.

Det var under beväringarnas möte 1847, som korpral Ledin stod framför en större grupp beväringar för att öfva dem i helsning.

"Ser I, gussa! När en helsar på en offser, då ska' dä' vara knyck i kroppen, för ser I, dä' här melangtäriska lifvet är inte såsom att köra oxar på en åker. — Nu ska' den der, med den bleka näsa, helsa på mej, när jag kommer och går likasom på en väg, fast det här är en tältlucka och jag skall vara likasåsom en löjtnant, fast jag är en korpral. Du börjar i den ändan på luckan och jag börjar i den här."

Beväringen ställde sig längst bort i kompanigatan och förde handen till mössan.

"Nej, sicken bulvan! Han helsar der borta!"

"Korpralen sa' jag skulle börja helsa i den här ändan."

"Ja, men du förstår la, min lelle gusse, att du inte kan helsa förr'n du kommer så när så du kan se hvitöggera på löjtnanten. — Nu möter du mej, förstår du — och så — knycken. — Ja ha, dä' gick bra! — Nu kan I dä' där, gussa!"

"Ja, men nu kommer vi te' e' ann' femma! Kan I helsa på öfversten?"

En av beväringarna dristade sig till att svara: "Ja, kan vi helsa de ara offsera, så kan vi väl helsa på öfversten."

"Tror du ja! — Men si det var ljug det. En beväring, som inte lärt helsa på öfversten, kan inte heller

helsa på'n heller. Men si ja' ska' allt lära er, små gussa! Bara I ger er te' tåls, så ska' I allt får lärdomen i kroppen på er! Om du mä' bleka näsa, eller nå'n an möter öfversten, så går du inte förbin nä' du helsar, såsom du gjorde nyss, utan du stannar, gör halt å front å sir likasom storförundrad ut och sträcker på kroppen så här och för fingra opp och står likasom ett måladt beläte, som saknar förmåga att tänka, tala eller röra sig, ända till öfversten lyckligt och väl ä' förbi. — Nu ska' du der, med vårta på näsa, helsa på öfversten. Kom i håg att jag är öfversten nu, och Gu' tröstar dej om Du felar. — Har I sitt öfversten, gussa!"

"Ne-ej!"

"Då ska' I få si hur han sir ut, så I kan känna igen honom, när han kommer."

Korpralen gick nu till andra ändan af kompanigatan och antog med ens öfverstens skepnad och utseende, ty han, Ledin, hade en påtaglig fallenhet för skådespelaryrket. Hans vador böjde sig bakåt som kroksablar, hans gång fick något struttande, tillgjort och hans hufvud vände sig med ett missnöjt uttryck från höger till vänster och från vänster till höger.

Alla beväringarne stodo röda som tappar i sina ansigten; men tordes icke skratta högt, ty det hade varit en stor förtrytelse att skratta åt öfversten, äfven om han för tillfället var inflyttad i korpral Ledins per-

son. Beväringen med vårtan mötte öfversten, som syntes honom fruktansvärd nog med det der missnöjda uttrycket i sitt ansigte, fastän han visste att det bara var Ledin. Han gjorde halt och sin vändning samt förde med vederbörlig knyck upp sin hand till mössan.

"Det der va' så bra gjordt så det får du göra om, min gusse, så ni alla får si hur det ska' gå till..."

Det gjordes om.

"Men om nu öfversten skulle säga ett ord te' dej, antingen det nu ä' ett vackert eller fult ord, hvad svarar du honom då?"

"Dä' vackert väder i da' eller någe' sånt der."

"Nehej, dä' vädrar sej inte, 'Gu' bevara öfversten!' ska ni säja! — Nu ä' jag öfversten och helsar på er: "God dag, gussar!"

"Gu' bevara öfversten!"

"På en gång ska' det gå."

Undervisningen bar god frukt. Nästa dag, som var söndag, mötte beväringen med blanka näsan öfversten på en väg och gjorde sin sak så bra att den höge mannen täcktes tilltala gossen och frågade honom af hvem han fått undervisning i helsningskonsten.

"Gu' bevara öfversten! Korpral Ledin vid Vingåkers kompani!"

Kaptenen vid kompaniet fick beröm för sin korpral och korpralen fick beröm af kaptenen, men löjtnanten, som från sitt tält varit osedt vittne till helsningslektionen, log i sitt skägg och lät godt gräs gro.

KUNGL SÖDERMANLANDS
REGEMENTE

STRÄNGNÄS

Telefon 0152-129 00 växel

	Avd	Datum	Nr
I 10	2.komp.	15/2-62	

F.d. soldaten Alfred Linds

Slättbacken

Vid regementet har vi för närvarande en engelsk kapten
Denny. Vi försöker visa gammalt och nytt för vår gäst, Därför
sänder jag en liten hälsning med förhoppning om att Soldaten
kunde taga emot ett besök hemma på Slättbacken måndagen den
5. mars. Inga extra arrangemang. Vi vill bara visa hur våra sol-
dater i den gamla armén bodde. Tackas för svar till kapten
Olle Brodd, 2. kompaniet, I10, Strängnäs.

Högaktningfullt

O. B.

NORRKÖPING
KORTBREV

NORRKÖPING
30 ore
SVERIGE

Till
Kapten Olle Brodde
2 Komj 1.0
Strängnäs²

AVSÄNDARE:

NAMN: _____

ADRESS: _____

A Lunde Box 27
Strängnäs²

Till Kapten Brodd

Herrnäck får jag
vördsamta meddela
att Kapten är hjärtligt
välkommen till mig
den 5/3

Flänthallen den 19/2 1902

Högskoleingenjör Linde

Ludvigsen: Sidermannens leri

Ansøg. for indl. sødret

Lindes her jeg er meddelte at indl. sødret
Linde, Ryd Tord, fra 28/5
1881 er indl. sødret fra 16/955.

Linde her er indl. sødret ved reglementet
siden 16/12 1899 for retens ^{nr 218} L. Thorsen,
Østra Vingårer.

M F

Regnu

PL

Fisovets Civiltisvairtning

Fisoveta civiltisvairtningas undeviils jaun Vaddena
Kriigimaastuslaxta

2 Citrogr

Drumcs kuzj eiam jrida naitta soldatus
juiken i reg 4086-0-1 (218) Lunde, ofus
Teodor tui civiltisvairtningas undeviils jaun
Vaddena Kriigimaastuslaxta.

Lunde kuz pirogu kuzareu civiltisvairtningas
prom 1/6 1955.

Bifoges:

ristutspers

Ålder: 66 1/2

M Frithz

P Lindetors

Folket

Onsdag 7/7 1971

Dödsfall

Alfred Linde. F d soldaten Alfred Linde, Släntbacken, Strångsjö, avled i måndags i en ålder av 90 år. Han var en av de sista indelta soldaterna i Sörmland och knektstället Släntbacken i Strångsjö var hans fasta punkt i tillvaron, innan han på senålderns höst flytade till ålderdomshemmet Furuliden i Katrineholm. Lindes stora hobby var musik och han spelade själv fiol. Närmast sörjande är barn, barnbarn och barnbarnsbarn.